

24 กันยายน 2010

การส่งออกของไทยไปจีนในเดือนสิงหาคม 2553 ชะลอตัวลง โดยมูลค่าการส่งออกไทยไปจีนในเดือนสิงหาคมเป็น 1,798.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 22.2%

การส่งออกของไทยไปจีนในเดือนสิงหาคม 2553 ชะลอตัวลง โดยมูลค่าการส่งออกไทยไปจีนในเดือนสิงหาคมเป็น 1,798.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ซึ่งนับเป็นอัตราการเติบโตที่ต่ำกว่าระดับร้อยละ 29.6 ในเดือนกรกฎาคม อีกทั้งยังเป็นระดับการเติบโตที่ต่ำที่สุดในรอบ 9 เดือนด้วย โดยที่ไทยยังคงเสียเปรียบดุลการค้าให้แก่จีนสูงถึง 2,060.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วง 8 เดือนแรกปี 2553

การชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน-บาทแข็งค่า-การแข่งขันสูง...กดดันการส่งออกไทยไปจีนเดือนส.ค.

การเติบโตของการส่งออกไทยไปจีนในเดือนสิงหาคมส่อแววอ่อนแรงลงอย่างต่อเนื่องจากเดือนกรกฎาคม โดยมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 22.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อนหน้า และนับเป็นระดับการเติบโตที่ต่ำที่สุดนับตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2552 บ่งชี้ถึงสถานการณ์ที่ไม่ดีนักต่อภาคการส่งออกของไทยไปจีน ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลของภาพรวมเศรษฐกิจจีนในช่วง 4-5 เดือนที่ผ่านมา ที่อาจเติบโตแบบค่อยเป็นค่อยไป หรือไม่ร้อนแรงเท่าช่วงต้นปี 2553 จากที่ทางการจีนพยายามควบคุมการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์และการแข็งขึ้นของค่าเงินหยวนที่จะกระทบการส่งออกของจีน ประกอบกับค่าเงินบาทของไทยที่แข็งค่าขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของไทยลดน้อยถอยลง โดยเฉพาะในภาวการณ์ที่ประเทศในกลุ่ม G3 (สหรัฐฯ กลุ่มยูโรและญี่ปุ่น) ที่มีขนาดเศรษฐกิจรวมกันมากกว่าร้อยละ 60 ของเศรษฐกิจโลก ยังคงประสบปัญหาเศรษฐกิจภายในประเทศ ทำให้จีนซึ่งเป็นเพียงไม่กี่ประเทศในตลาดโลกที่ยังมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่ง และเป็นตลาดขนาดใหญ่มาก จึงมีทางเลือกและอำนาจในการต่อรองมากขึ้น ส่งผลให้สถานการณ์การส่งออกของไทยไปจีนในเดือนสิงหาคมจึงแผ่วตัวลงจากเดือนก่อนหน้า

สำหรับรายการสินค้าส่งออกสำคัญที่ชะลอตัวลงในเดือนสิงหาคมนั้น ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เลนซ์ เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ รวมไปถึงผลไม้สด แขนงขึ้น แขนงแข็งและแห้งที่ยังหดตัวต่อเนื่องถึงร้อยละ 27.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน แต่ขณะเดียวกันการส่งออกสินค้าเพื่อตอบสนองภาคอุตสาหกรรมต่างๆ ของจีนบางรายการก็ยังสามารถขยายตัวได้ เช่น ยางพารา เคมีภัณฑ์ เม็ดพลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง น้ำมันสำเร็จรูป เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่นๆ จึงมีความเป็นไปได้ว่าการชะลอตัวลงของการเติบโตภาคการส่งออกไทยไปจีนในเดือนสิงหาคมอาจเป็นไปเพื่อรอคู่สัญญาการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ และผู้ประกอบการจีนบางส่วนก็อาจมีการสต็อกสินค้าไว้บ้างแล้วก่อนหน้านี้

อันดับ	สินค้า	%YoY		%YoY			
		2551	2552	ม.ค.-	มิ.ย.53	ก.ค.53	ส.ค.53
	มูลค่ารวม	9.1	-0.4	41.4	26.3	29.6	22.2
1	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	21.9	-10.3	31.6	7.4	19.9	5.2
2	ยางพารา	21.7	-19.8	65.1	65.3	51.5	59.1
3	เคมีภัณฑ์	-36.8	66.4	36.8	43.5	11.4	13.7

4 เม็ดพลาสติก	8.1	0.7	35.5	15.7	32.6	68.3
5 ผลิตภัณฑ์ยาง	39.1	63.2	96.2	71.5	32.0	40.4
6 ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	-28.0	133.0	121.5	111.6	0.9	-8.4
7 แผงวงจรไฟฟ้า	-10.3	-5.8	13.8	24.5	2.1	10.4
8 น้ำมันสำเร็จรูป	77.9	-43.9	8.7	-25.2	155.8	2.3
9 ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	7.3	39.6	73.6	103.9	55.6	65.3
10 เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่นๆ	27.4	21.4	45.9	47.0	51.5	69.7
11 เลนส์	19.5	43.9	192.3	318.7	170.8	29.7
12 มอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า	2.3	8.0	32.4	22.1	17.3	25.2
13 เหล็ก เหล็กกล้า และ ผลิตภัณฑ์	18.3	-20.2	90.8	-64.8	66.3	-36.8
14 เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	-0.5	3.9	91.5	119.5	93.5	23.5
15 ผลไม้สดแช่เย็น แช่แข็งและแห้ง	18.0	33.0	-9.2	-62.5	-46.8	-27.2

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์ รวบรวม โดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย

อย่างไรก็ตาม ด้วยภาพรวมของเศรษฐกิจจีนที่ยังคงมีศักยภาพที่แข็งแกร่ง โดยสะท้อนจากการเติบโตของดัชนีสำคัญทางเศรษฐกิจของจีนในเดือนสิงหาคม ทั้งในส่วนของผลผลิตอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.9 (YoY) และยอดการค้าปลีกที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.4 (YoY) ซึ่งนับเป็นสถิติที่สูงสุดในรอบ 3 เดือนของทั้งสองดัชนีเศรษฐกิจดังกล่าวด้วย ส่วนภาคการส่งออกที่แม้ว่าจะอ่อนแรงลงบ้าง โดยมีอัตราการขยายตัวชะลอตัวลงต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 3 แต่ก็ยังเติบโตสูงถึงร้อยละ 34.4 (YoY) ส่วนการนำเข้าก็ยังคงขยายตัวต่อเนื่องที่ระดับร้อยละ 35.2 (YoY) ทำให้คาดว่า การบริโภคและการลงทุนภายในจีนยังมีแรงขับเคลื่อนให้เติบโตต่อไปได้ และจีนจะยังคงเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อภาคการส่งออกของไทย ทั้งนี้ ในเดือนสิงหาคม พบว่า จีนเป็นตลาดส่งออกสำคัญของไทยในอันดับที่ 3 และเป็นอันดับที่ 1 ของไทยในช่วง 8 เดือนแรกปี 2553

ขณะที่ภาวะการค้าระหว่างไทย-จีนโดยภาพรวมในเดือนสิงหาคมนั้น พบว่าไทยยังคงขาดดุลการค้าให้แก่จีนเป็นมูลค่า 330.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แต่ก็นับเป็นมูลค่าการขาดดุลการค้าที่ลดลงจากระดับ 409.5 ล้านดอลลาร์ฯในเดือนกรกฎาคม และเป็นการปรับลดลงเป็นเดือนที่ 2 ติดต่อกันแล้ว

สำหรับภาวะการค้าผ่านชายแดนระหว่างไทย-จีนตอนใต้ตามรายงานล่าสุด พบว่า ในช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคม 2553 ไทยยังคงได้เปรียบดุลการค้าต่อจีนเป็นมูลค่า 4,960.8 ล้านบาท จากเดิมที่เคยมีเม็ดเงินเพียง 167 ล้านบาทในช่วงเดียวกันปี 2552 โดยมูลค่าการส่งออกผ่านชายแดนระหว่างไทย-จีนตอนใต้ในเดือนกรกฎาคมยังคงขยายตัวสูงอย่างต่อเนื่องในระดับร้อยละ 497.1 ในรูปเงินบาท เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ส่งผลให้ในช่วง 7 เดือนแรกปี 2553 การส่งออกผ่านชายแดนระหว่างไทย-จีนตอนใต้ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 326.7 ในรูปเงินบาท ซึ่งนับเป็นอัตราการเติบโตที่สูงมากและยังเป็นระดับการเติบโตที่เหนือกว่าการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกโดยรวมของไทยไปยังจีนในช่วงเวลาดังกล่าวที่เติบโตเพียงร้อยละ 35.5 ในรูปเงินบาทด้วย

ส่งออกไปจีนในช่วงที่เหลือของปี'53 มีแนวโน้มอ่อนแรง...ตามทิศทางชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน
ในช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมา จีนประสบความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน ทั้งด้านอัตราการขยายตัวที่อยู่ใน

ระดับสูง และการลดความยากจน อีกทั้งยังกลายเป็นเสาหลักที่สำคัญสำหรับการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกนับจากนี้ด้วย แม้ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจีนจะชะลอตัวลงบ้างในช่วงที่ 8 เดือนแรกปี 2553 ที่ผ่านมา แต่ก็เป็นไปได้ตามความตั้งใจของรัฐบาลจีนที่ต้องการลดความร้อนแรงทางเศรษฐกิจหลังจากที่ได้มีอัตราการเติบโตที่สูงมากในปี 2552 และก็มีความเป็นไปได้สูงว่า จีนอาจจะยังคงมาตรการชะลอเศรษฐกิจไว้เพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญปัญหาภาวะเงินเฟ้อ ที่อาจส่งผลเสียต่อเศรษฐกิจโดยรวมอย่างรุนแรงได้ ประกอบกับสถานการณ์เศรษฐกิจของชาติตะวันตกทั้งสหรัฐอเมริกาและยุโรปซึ่งเคยเป็นตลาดส่งออกหลักของจีน ที่ยังคงมีทิศทางการฟื้นตัวค่อนข้างประปรายและยังมีความไม่แน่นอนสูง จึงคาดว่าเศรษฐกิจจีนจะขยายตัวประมาณร้อยละ 9.4 (YoY) ในไตรมาสที่ 3 และร้อยละ 9.0 ในไตรมาสที่ 4 ของปีนี้ นับเป็นอัตราการเติบโตที่ชะลอตัวลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 11.9 และร้อยละ 10.3 ในไตรมาสที่ 1-2 ตามลำดับ ซึ่งแนวโน้มการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของจีนดังกล่าวอาจเป็นสัญญาณที่ไม่ดีนักต่อภาคการส่งออกของไทยไปจีน เพราะผู้ผลิตในประเทศจีนอาจมีการชะลอคำสั่งซื้อสินค้าต่างๆลงตามไปด้วย

อย่างไรก็ตาม ทางกรจีนก็ยังคงมีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องในลักษณะที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยเฉพาะในเขตเทศบาลนครกรุงปักกิ่ง เทียนจิน และมณฑลเหอเป่ย์ ด้วย การวางยุทธศาสตร์ให้กรุงปักกิ่งมีสถานะเป็นเมืองหลวงที่มีความเป็นสากล มีความขึ้นชื่อเรื่องวัฒนธรรมและความน่าอยู่ โดยรัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมขั้นตติยภูมิ ขณะที่เทศบาลนครเทียนจินจะมีสถานะเป็นเมืองท่า และเป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจทางภาคเหนือของจีน และเป็นเมืองที่น่าอยู่อาศัยด้วยเช่นกัน ส่วนมณฑลเหอเป่ย์จะมุ่งเน้นที่การพัฒนาวัตถุุดิบและเสริมสร้างการเป็นฐานรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมหนัก การเกษตรรูปแบบใหม่ ตลอดจนเป็นฐานการผลิตสินค้าต่างๆ นอกจากนี้ ยังได้สนับสนุนให้มณฑลเสฉวนเป็นศูนย์กลางของภาคตะวันตกจีน ที่น่าจะก่อให้เกิดการลงทุนต่างๆเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องภายใต้นโยบายสนับสนุนให้พื้นที่จีนตะวันตกเจริญตามพื้นที่จีนแถบตะวันออก และมณฑลชายฝั่งของจีน จึงเป็นที่คาดว่าจีนจะกลายเป็นแม่เหล็กขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพดึงดูดทุนจากทั่วโลกได้อย่างต่อเนื่องนับจากนี้ ทั้งในแง่ของการเป็นแหล่งผลิตสินค้าที่สำคัญของโลก และตลาดบริโภคสินค้าที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของโลก ซึ่งจากรายงาน โอกาสการลงทุนของโลกในปี 2553-2555 ของ United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD) ก็พบว่า จีนยังคงเป็นอันดับที่ 1 ของประเทศที่น่าลงทุนที่สุดในโลก ตามมาด้วยอินเดีย สหรัฐอเมริกา บราซิลและรัสเซีย จึงมีความเป็นไปได้ว่า น่าจะมีการโยกย้ายฐานการผลิตของบริษัทข้ามชาติเข้าไปยังจีนอีกหลายอุตสาหกรรม และอาจจะมีส่วนผลักดันให้การนำเข้าสินค้าที่เกี่ยวข้องมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งก็น่าจะช่วยบรรเทาแรงกดดันต่อภาคการส่งออกของไทยได้บ้างในระดับหนึ่ง ดังนั้น ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จึงยังคงกรอบประมาณการอัตราการเติบโตของการส่งออกไทยไปจีนในปี 2553 ที่ร้อยละ 25-30

ที่มา : ศูนย์วิจัยกสิกรไทย 24 กันยายน 2553